

338 miljarder i skattehöjningar

NÄR FINANSMINISTER BOSSE nu fått in alla deklara-tionsblanketterna och kan summera år 2000 kan han konstatera att vi svenskar betalat in totalt 1100 miljarder i skatt och avgifter till den offentliga sektorn.

Det är 338 miljarder mer än den borgerliga regering-en med skatteminister Bo tog in sitt sista år vid makten.

Finansminister Bosse planerar att fortsätta de krafti-ga skattehöjningarna så att svenskarna i mitten av nästa mandatperiod betalar ytterligare 150 miljarder kronor i skatter och avgifter.

Planen är alltså en höjning av det offentligas skat-teintäkter (i löpande priser) med 55 procent på 10 år.

Statsskulden har minskat, men bara lite. Den är vid samma tid – sedan 140 miljarder av AP-fondspengar stop-pats in i statens budget och efter massor av intäkter från försäljningen av Telia och Nordbanken och en del krea-tiv bokföring – blott 61 miljarder lägre än tio år tidigare.

Det finns de som säger att det offentliga sparar och skadat många människor genom nedskärningar.

338 miljarder är ofattbart mycket pengar. Per invå-nare motsvarar det lite drygt 40 000 kronor. Bara i år. De kommande åren skall alltså skatter och avgifter höjas så att den genomsnittlige svensken betalar cirka 60 000 kronor mer i skatt än 1994.

Det förefaller enkelt att förklara varför svenskarna kän-ner sig hårt trängda. Det är skatterna som ökat kraftigt. Och de används till annat än vi skulle använt dem till om vi bestämt själva. Det är nämligen poängen med politiska beslut, de blir annorlunda än om vi var och en gör som vi vill.

Just detta är centralt. Skatterna i Sverige är 338 mil-jarder högre i år än för sju år sedan. Pengarna används sedan av politiker på olika nivåer runt om i vårt land till att göra annat än om vi själva bestämt direkt.

Pengarna har vi arbetat ihop själva, de har ju inte uppstått genom beslut i fullmäktige och riksdag. Och visst hade vi kunnat använda våra 338 miljarder effekti-vare än kommunfullmäktige i samarbete med Bosse?

Var går gränsen?

I MAJ VAR KULTURMINISTERN VÄRD för sina europeiska kolleger vid ett jippoartat tredagarsmöte i Dalarna. Det var mest ett tillfälle att träffas och lära av varandra. Och Dalarna med sin rika hembygdskultur har natur-ligtvis mycket att visa upp. Det mesta dessutom under-hållet och levande bland intresserade och entusiastiska människor. Dalarna som kulturbygd hade aldrig gått att köpa för skattepengar.

Men det handlade inte bara om kultur från Dalarna utan också om försök till kulturimperialism. Den sven-ska kulturministern ville försöka få stöd för ett EU-för-bud för TV-reklam i anslutning till barnprogram.

Hon följer därmed en tradition som förbluffar. Några av de svenskar som allra mest aggressivt slogs mot att Sverige skulle gå med i EU försöker nu med lika stor fre-nesi utnyttja EU för att tvinga på andra sina egna åsikter.

Margareta Winberg och Maj-Britt Theorin kräver med jämna mellanrum att EU agerar för att tvinga på andra länder vår svenska äktenskapslagstiftning, svensk abortlagstiftning och svenska partnerskap. Svenska nor-mer skall bli lag och styrande för resten av EU. Svenska ledamöter i Europaparlamentet försöker tvinga på sina kolleger, från delar av Europa där kyrkan spelar en betyd-ligt starkare roll än hos oss, utställningar som Ecce Homo. Också det ett slags kulturimperialism.

Många av de som inte ville vara med i EU för att det var för stort och skulle styra över oss är de som ivrigast slåss för politisk aktivism. Winberg, Theorin et consor-tes slåss i praktiken för att utvidga EU:s makt till nya områden. Vill att EU lägger sig i saker som EU i dag inte sysslar med.

Om man inte själv har vett att dra en gräns för vad EU skall göra och inte göra skulle man kunna tänka sig lite eftertanke. Och då skulle man akta sig för att utvid-ga unionens kompetens till sådana områden där man inte själv skulle kunna acceptera att beslutet gick en emot.

Vad skulle Winberg, Ulvskog och Theorin göra om det blev majoritet för italiensk, irländsk eller spansk äktenskapslagstiftning?

FRÅN OCH MED DETTA NUMMER har Svensk Tidskrift åter två redaktörer. Vi hälsar Klas Östman välkommen som ny redaktör. Förutom att han doktorerar i historia vid Stockholms universitet har han medverkat som skribent både i dagstidningar och tidskrifter.

Hans Birger Ekström
Ansvarig utgivare